

ԻՐԱՎՈՒՆԿ

ԼՐԱԳԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՓԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԱՄԵՆ ՉՈՐԵՔՇԱՐԹԻ ԵՒ ՇԱՐԱԹ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Հերկայ 1897 տարեշրջանի

Պաշկարիոյ համար տարեկան 10 ֆր
" " 1/2 " 5 "
Արտասահմանի համար " 12 "
" " 1/2 " 6 "
Կանխիկ վճարելի

Համակ դրամ եռայն խրկել հետեւեալ հասցեով
ԽՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ «ԻՐԱՎՈՒՆԿ» ԼՐԱԳՐՈՅ ՎԱՌՆԱ (ՊՈՒԼԿԱՐԻԱ)

Редакция на вѣстникъ
„Иравункъ“
ВАРНА (България).

Rédaction du journal
„Iravounk“
VARNA (Bulgarie)

Խմբագրութեան ուղղեալ գրութիւնք
ևս չեն դրժուիր ևս յարմար դատ-
ուածներն միայն կը հրատարակ-
ուին ամբողջովին կամ մասամբ:

Ծանուցմանց տողը 20 սանրիմ.
երեքն աշխի անգամներու համար
20 առ 100 գեղը կը շինի:

ՅԱՒԱԿՆՈՏՈՒԹԻՒՆ

Սոցիալական բանի մը խօսքը
ընդ որովայն արտապատուութեան ըզ-
գացման մասին, որ հին սերունդ-
ներուն գրեթէ բոլորովին անծա-
նօթ բան մըն էր և որ այժմ տա-
կա կը զարգանայ միւր երիտասար-
դութեան մէջ:

Այս զգացումը պէտք է, օգտա-
կար է իր չափաւոր սահմաննե-
րուն մէջ. բայց որովհետեւ եսա-
կանութիւնը, մեր ամեն թերու-
թեանց ու միւլութեանց մայրը,
վարժ է ամեն տեսակ բանի մի-
ջամտել՝ դուրս աւելցնել համար,
պէտք է զգուշանալ որ արժանա-
պատուութեան զարգացման մէջ
ալ սպրդելով և չափ իր օրինա-
ւոր շրջանակէն դուրս հանելով չը
յուսեմք իսկ արիւ թերութեան մը,
յուսակնոտութեան:

Այս պարզ ենթադրութիւն մը,
երեւակայական երկիւղ մը չէ:
Մասաւոր զարգացման յաւակնու-
թեան նշանները սկսած են ար-
դէն երեւիլ կարգ մը երիտասարդ-
ներու վրայ, որոնք քիչ շատ գըզ-
րոյ տեսած և քանի մը եւրոպա-
կան գրքեր թղթատած ըլլալով,
յուսակնութիւն ցոյց կուտան ամեն
գործի և խճրի մէջ՝ ազգային
ընկերական, քաղաքական ևն.
չափազանց արագօրէն դատելու և
վճիռներ արձակելու, որոնք վե-
րաքննելի չըլլալով՝ միայն համա-
կերպութիւն կը պահանջեն լրացնել:

Տեսնա՞ք տհա՞ս մտքեր որոյ ամ-
բող մտաւորական պաշարը բազ-
կացած է Հիւսիսի կիսով չափ մար-
տաւած ռամկապետական-ընկերվա-
րական տեսութիւններէն և որոնք
այնքան լիցուած էին յաւակնոտու-
թեամբ որ կարելի չէր իրենց ար-
տադրութեանց դէմ աւանդաբար
աւարկութիւն մը ընել՝ առանց
զայրոյթի և վերաբերիչ անխա-
կութեանց ենթարկուելու:

Ընդ մարդոց պատահած է որ
այս ախուր, ազնիւ երեւոյթին
ապաւորութեան ներքեւ սկսին մը-
տածել թէ ինչ կըլլայ հետեւանքը,
եթէ հայ երիտասարդութեան մէջ

կարելի մասը վարակուի իմացա-
կան յաւակնոտութեան այս սոս-
կալի ախտին:

Բարեբաղդաբար վտանգը տա-
կաւին հիւսիս է և կարելի է նա-
խազգուշական միջոցներ ձեռք առ-
նել իրեն դէմ: Միջոցներէն ամե-
նէն ազդուն է տարածել սա ուղիղ
սկզբունքը թէ քաղաքակիրթ մար-
դուն մէկ ընկերական անհատիչ
պարտականութիւնն է յարգել զա-
ղափարի ազատութիւնը. ասկէ կը
ծնի ամենուս համար հակառակոր-
դին ամենայն ուշադրութեամբ ուն-
կեցողով կա՛մ անոր սխալ կար-
ծիքները արտաբանութեան զեն-
քով հարուածելու, կա՛մ անկեղ-
ծութեամբ անոնց համակերպելու
հարկը, երբ փոխանակեալ բացա-
տըրութիւնները մեզ համոզեն թէ
մեր սեփական կարծիքները թիւր
են:

Այս է բնական ճամբան որքան
կարելի է թէ՛ բառնալու երկպա-
ռակութիւնները, որոնք այնքան
աղէկաներ կը գործեն մեր մէջ և
թէ խակ մտքերու յաւակնոտու-
թիւնը հարուածելու համար որ
չհանդուրժիր կարծիքներու ազատ
փոխանակութեան և կը փշուր
լուրջ վիճաբանութեան աղբեղու-
թեան ներքեւ:

Պէտք է որ իբր ճշմարտութիւն
ընդունինք և բարոյնք թէ իրա-
պէս զարգացած միտքերը չ'են որ
ընդունակ են յաւակնոտութեան.
սա պարզապէս հիւսկնութիւն մըն
է տկար իմացականութեանց յա-
տուկ, որոց տէրերը իրենց կա-
րողութեան չափի ու աստիճանին
գիտակցութիւնը կորսնցուցած
խեղճ արարածներ են՝ աւելի ար-
գահասանքի արժանի և կը կա-
րօտին բարեխնայեցողութեան,
որպէս զի կարենան իրենք իրենց
վրայ ճիշդ գաղափար մը կաշմել
և համոզուիլ թէ պէտք ունին
օրինակներու գաղափարներն ալ
յարգելու, լսելու և անոնցմով լու-
սաւորուելու:

ՎԵՐԱԴԱՐՁ

Խորագիրը ենթագրի չտայ ըն-
թերցողին թէ մարդ մը տեղէ մը
ուրիշ տեղ գացիր, ու յետոյ ետ
դարձեր է:

Ասիկայ բարոյական կամ, լա-
կա, կրօնական վերադարձ մըն է
որ տեղի ունեցած է անցեալները
Ռուսոսքի քահանայական մարմ-
նին մէջ:

Տ. Ղեւոնդ քահանայ, որ
երկար տարիներ քահանայա-
կան սքեմին տակ հովուեր է
հայ ժողովուրդը, միթաքիւր է
զայն, ամբողջ բերք է անոր
ցաւերուն, հիմակ մէկէնիմէկ կը
խզէ կը կտրէ իր կեանքին այդ
շրջանը, ու մէկ օտտումով կը նե-
տուի իր երիտասարդական արձակ
անկաշկանդ կեանքի կրկէսին մէջ:

Տ. Ղեւոնդ քահանայ մեր ունե-
ցած շատ մը քահանաներուն պէս
տգէտ, իտաւարամիտ ու կրօնա-
կանութեան արատ բերող չէր.
ընդհակառակը, մէկ երկու օ-
տար լեզուններու հմուտ, խոհուն
միտք, փորձառու, մէկ խօսքով
մեր եկեղեցականութեան վարկը
եթէ ոչ շատ բարձրացնող, գէթ
իր անեղծ վիճակին մէջ պահող
կրօնական մըն էր:

Տանընթիւ տարիներ խոնկ ծը-
խել Աստուծոյ տաճարին մէջ,
հոգեւորապէս սփոփել ամալ թեմ
մը, մեղքերու քաւութիւն տալ,
Աստուծոյ հոյը մատակարարել
ստրկացող հաւատացեալին. և փո-
խան այս բաղմապիսի ծառայու-
թիւններուն, յարգուել ժողո-
վուրդէն, և նիւթապէս վարձա-
բուիլ անկից: Մէկ վայրկե-
նի մէջ, այս ամեն պայմաններով
յօրինուած լաստակերտը կը փչի
վար կիսնայ:

Ասանկ բան մը ընելու համար
մտամաւորման մը ենթարկուած ըլ-
լալու չէ՞ մարդ:

Բայց Տ. Ղեւոնդ քահանային
համար այս մտքը բժշկական տե-
ղեկագիր մը չէ պատրաստուած:
Ինչ է ուրիշն շարժառիթը:

Վտանգի Տ. Ղեւոնդ քահա-
նան, իր երեցկինը ասկից ա-

ռաջ մահկանացուն կնքած ըլլա-
լով, ուղեց երկրորդ անգամ ամուս-
նանալ, և որովհետեւ կրկնամուս-
նութիւնն արգիւտած պտուղ մըն
է մեր կրօնականներուն, Տ. Ղե-
ւոնդ, շատ գործնական մարդ,
փիլոսոփ ձգեղուն պէս անոր տեղ կին
մը առաւ:

Ինքնին շատ յանդուգն գործ է
այս վերադարձողին ըրածը, այն-
քան յանդուգն ու հանրային կար-
ծիքը գայթակղեցնող որ՝ իր ա-
րարքին առաջին տպաւորութեանը
տակ մարդ զգուանք կը զգայ այս-
պիսի անպատեհ ու անարժան դա-
սալքութեան մը:

Հանրային կարծիքը կը մտածէ.
սա քահանան կը վայելէր ժողո-
վուրդին համարումը, իր կեանքը
անձնուիրութեան ու զոհողութեան
ընծայում մըն էր, ու իր ձեռքը
ու շուրթերը կը փնտռուէին օրհ-
նանք ընդունելու. բայց այս աղ-
ւոր բաները ելլալ զոհել միմիայն
կենց՝ մը համար:

Եւ վճիռը կարձակուի որ այս
մարդը գէշ խմոր ունի եղեր ու
բողբոլին անարժան իր ընդզը-
կած փափուկ ասպարէզին:

Սակայն երբ ողջմտութեան ձայ-
նին գիմենք, պիտի տեսնանք որ
յիշեալ քահանային ընթացքը, թէ-
եւ նորանշան և անհաճոյ, ունի
իր արդարացումները զորս ամեն
մարդ իր անձին վրայ չափելով կըր-
նայ քիչ շատ ըմբռնել:

Տ. Ղեւոնդ, երկնային ապագայ
կենցաղի ու հոգեւոր անմահութեան
փիլիսոփայութիւնը սորվեցնելով
հանդերձ իր ժողովուրդին, անձ-
նապէս բացարձակ կարեւորութիւն
կուտայ աշխարհային շօշափելի
կեանքի և չուզիր անձնագոհու-
թիւնը այն աստիճան առաջ մղել
որ իր կեանքը վրայ տայ:

Այս, Տ. Ղեւոնդ ամեն մարդու
պէս մարդ մըն է որ կերեւայ թէ
առանց ամուսնական վիճակի չի
կոնար ապրել. և որովհետեւ ապրել
կուզէ և ասոր համար հարկ է ա-
մուսնանալ, կը ձգէ իր կրօնական
հանգամանքը, ու կը կարգուի, եր-
կու շարեաց փաքապոյնը ընտրե-
լով:

Տ. Ղեւոնդ քահանային խառ-

նուաժ. քն ունեցող տման մարդ թող ինքիր մէջ անգրագրութեան ու պիտի տեսնէ որ տնոր ընթացքին մէջ շատ անհետեւութիւն չիկայ:

Իր այս աշխարհական նոր կենցաղին մէջ անիկա դարձեալ կըրնայ շարունակել իր ամբարձր, պարկեշտ, օգտակար մարդու կանոնը. ու այս անգամ՝ եթէ ոչ ամբողջ ժողովուրդէ մը, դոնէ իր շուրջը գտնուած միջավայրէն կը յարգուի:

Տ. Ղեւոնդ քահանայի ընթացքին մէջ ուղղամտութեան երանգ մը կայ. անիկայ՝ քիչ մը անպատուութիւն աչք առնելով՝ կրնար փիլոսոփայական ու գործնական փափաքները կատարել: Բայց իր քաղաքական կրօնքին պատուին նախանձախնդիր է. չուզեր զանկալայ աւատակորել. լուսաբոյն կը համարի պատուաւորապէս հրաժարական տալ քան հակակրօնական ուժի մը գործել:

Եթէ այսօր մեր եկեղեցական կարգապահութեան օրինակը քահանաներուն կրկնամեանութիւնը թողաւորէր, ինչպէս կընէ աշխարհականներունը, այժմ՝ Ռուս-ճափի ազգայինները զրկուած չի պիտի ըլլային իրենց բազմամեայ քահանայէն:

Ասանկ կարուստներու և ուրիշ զեղծումներու միանգամ ընդ միշտ առաջին առնելու համար, մեր և եկեղեցական բարձրագոյն մարմինը ինչու չի խորհիր փրկարար բարեփոխում մը ներմուծել մեր եկեղեցականութեան այդ հնամասն կանոնադրին մէջ:

Առաջին դասաւթութիւնը ցաւալի է թէ՛ հոգի անփութութիւնը, որմէ կը ծագի առաջինը:

Ընթերցողը թող դատէ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՎԱՆՔԱՆԸ

(Շար. Լուս. Բիւռն և Վերջ)

Այս անհաւատարմ պատերազմին մէջ, քրիստոնէայ արեւմտ հիւղեցիներու առջեւ Եւրոպայի ալ լուսնալու չամջցաւ: Արդէն, առաջին պարտութիւններէն հետքը, Մուրափիէֆ իր միջամտութիւնը նուիրեց, պայմանաւ որ Յունաստան իր շահերուն կարգադրումը անպայման կերպով Եւրոպայի մատահի և Կրիտէն պարպէ: Վասն և իր զօրքերը մաս առ մաս կանչուեցան և հաշտութեան մանրամասնութիւնները սովորական դանդաղութեամբ դեպքանքներու կողմանէ կը ճշգրտէին, երբ յանկարծ Չարին հեռագիրը առ Սուլթան խնդրոյն վերջ տուաւ:

Չարը քաղաքավարական բառերով կը հասկնէր օսմ. կառավարութեան թէ թշնամութեանց շարունակումը ալ հաճելի չէ իրեն,

և թէ, պէտք է դադարեցնել զանոնք, մանաւանդ որ թուրքերը այդ պատերազմը ըրած էին ոչ թէ նոր երկիրներ գրաւելու, այլ ինքնապաշտպանութեան համար:

Հեռագիրը իր մագական ազդեցութիւնը ունեցաւ. իսկոյն հրամաններ տրձակուեցան չորս կողմ, գաշտին վրայ կրիւնները ընդհատուեցան և այժմ՝ սպիտակ գրչակին է որ կը ծածանի երկու թշնամի բանակներու մէջտեղ:

Բանակցութիւնները սկսած են. թուրքերու կողմանէ պատուիրակ նշանակուեցան թաքի և Նուրի պէյերը: Կրիտէն թէ թուրքերը ջանքեր ըրին բանակցութիւնները կատարել առանց Եւրոպայի ուղղակի միջամտութեան, ինչ որ սուկայն հնարաւորութեան սահմանին մէջ չէր:

Թուրքիոյ պայմանները այնքան ծանր են որ ամբողջ աշխարհ ցատուի տրեւոր դոշ մը բարձրացուց:

Հողային փոխարինութիւն, 230 միլիոն տուգանք, Թուրքիա բնակող հիւլենահայտակներու առանձնաշնորհմանց ջնջում և յանցաւորներու յանձնում:

Առաջին կէտի մասին Եւրոպայի բարձրագոյն կերպով յայտնած է թէ անհնարին է թուրք տիրութեան վերջնական ազատութեան հոյ մը գործնական նոյն բանութեանց մատնել. բայց տրամադիր կերեւայ ինչ ինչ ազգական կէտեր, որոնք արդէն խնդրոյ առարկայ էին, Թուրքիոյ թողուլ: Եւ սուկայն Պ. Բալի բարբոսին տարբեր կը մտածէ: Եւրոպայի թղթակցի մը հետ խօսելով յայտարարած է թէ՛ Յունաստան երբեք այս զիջումը պիտի չընէ, զի այսպիսի զիջում մը, սահմանադրութիւն վերայ մշտական և բազմաժան զօրախումբ մը պահելու պէտքը պիտի զգացնէ:

Գալով երկրորդ կէտին, կերեւայ թէ 60 միլիոնի պիտի իջեցուցուի այդ գումարը Եւրոպայէ, բայց Յունաստան կանխաւ յայտնած է թէ գրամ մը իսկ վճարելու անկարող է, քանի որ հոն ձեռքի փոխարինում և ուրիշ շատ մը պատճառներով մեծամեծ վնասներու ենթարկուած է արդէն:

Յայտնի չէ թէ Յունաստանի կարծիքը ի՞նչ է հպատակաց խնդրոյն վրայ, սակայն Եւրոպայ այս մասին եւս ինչ ինչ զիջումներ պիտի ընէ թուրքին, առանց սուկայն հպատակութեան օրէնքին սկզբնայն գէմ մեղանշելու:

Յանցաւորները յանձնելու կէտը բնաւ առարկութիւն հանելու բընութիւն չունի Եւրոպայի կարծիքով:

Հակառակ պայմաններու այս շփոթ կերպարանքին՝ տարակոյս չիկայ թէ հաշտութիւնը գոյացած է. մանաւանդ կըսուի թէ Չարը անձամբ պիտի երաշխաւս

րէ տուգանքի գումարը:

Ուրիշ բան է նիթէ թուրքերը յամառին իրենց անմիտ պահանջներուն վրայ, ինչ որ առիթ մը կրնայ ներկայացնել Եւրոպային պետութեան մը թուրքին բերնին շափել տալու վերջնական կերպով:

Բայց յայտնի է թէ այսպիսի քաղցր երազ մը չի պիտի իրականանայ ու հաշտութիւնը այս ինչ կամ՝ այն ինչ կերպով պիտի կընքուի, յոյները ուրիշ ատենուան պիտի յետաձգեն իրենց սիրուն յոյսերը, Կրիտէն առերեւոյթ ինքնօրինութիւն մը պիտի ստանայ և արեւելեան խնդիրն ալ պիտի մնայ հոն՝ ուր որ էր, առելի հրավառ և սպառնալից քան երբէք:

* * *

Յունաստանի պարտութիւնը ընդհանուր ազգէտ մըն է: Յունաստան իր ձեռքէն եկածը ըրաւ քաջ, կարող, անվահեր հռչակել տալու այն բարբարոսները զորս հայերը արդար իրաւամբ, վատ, գող, մարդասպան հռչակած էին աշխարհի առջեւ:

Յունաց պարտութեան հետեւանքով անարգութեամբ, ամբաստանութեամբ, ատելի բռնապետութիւնը կը համարձակի պահ մը վրիզ վ՛ր բռնել և սովորական մարդու պէս կը վիճի, պայմաններ կառավարկէ և իրաւունքի խօսքեր կընէ:

Եթէ յոյները յաղթող ըլլային, զարծը պիտի տարբերէր: Պրիստոնէից փրկութեան գրչակը վերջնապէս կանգնած և հիւանդ կայսրութեան ժառանգութեանցը տիրանալու ժամը հնչած պիտի ըլլար:

Բայց Եւրոպայի համար այդ ըզձալի ժամանակը դեռ հասած չէր. ուստի ամեն ճիգ թափեց որ Յունաստան յաղթուի: Չի, մարդասիրութեան վեր, պարտքէն վեր, խաչէն բարձր, ուրիշ առիթ մեծ բան մը կար. — իր շահը ու հաշիւները:

Յունաստան իր կողմանէ ապացոյց տուաւ թէ ինքը՝ հակառակ իր փոքրութեան, Եւրոպայի քրիստոնէայ ազգերուն ամէնէն մեծն էր:

Ամենուն երախտեաց և մտածմանը արժանի է: Իր քաջարի զաւակները տեղ տեղ առանի գէմ մէկ կուռելով, ցոյց տուին անգամ մըն ալ թէ տակաւին իրենց երակաց մէջ կը կրին իրենց նախնի գիւղացուներուն արեւնէն:

Գովելի է մանաւանդ սա պաւրագան որ ներքին յեղափոխութեամբ մը յոյները իրենց տագնապալի գրութիւնը առելի չի վատթարացուցին: Միայն թէ արքայական զերգաստանը իր ժողովրդականութիւնը առ յաւէտ կորսնցուցած է, և համակրելի իշխանները իրենց վայելած սէրը և համարումը վրայ տուած են:

Հայերս, տարակոյս չիկայ թէ

մեծ վիշտ կը զգանք Յունաստանի այս պարտութեանը համար, որ կերպով մը մերն ալ է: Եթէ միտքաւորական կէտ մը կայ, որ մեր ազգասիրական զգացումները կը գգուէ, այն ալ սա է թէ՛ Յունաց յաղթող էտհէմը, այն էտհէմն է որ մեր գիւղացիները Չէլթունցիներուն ոտքերուն տակ, վեց ավիս շարունակ, անձրեւէ բռնուած մարդու մը պէս գողգղաց:

Գամկը-Արաւիկ

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլիս, 15 Մայիս

Շարաթ մը առաջ յաղթականաբար, գեղեցիկ թուրք երիտասարդ մը երկու հուժկու ապտակով գետինը տապալեց իր մէկ ազգակիցը, երբ սա անուր հայհոյանքներ տեղաւոր կը պատրաստուէր յարձակիլ ծերուկի մը վրայ որ յոյն ըլլալ կը թուէր:

Ապտակահարը շարունակեց իր ճանքան դէպ ի կողմիս: Գէպքին հանդիսատեսները, մեծ մասամբ քրիստոնէայ, այնքան գոհ մնացին ապտակներէն, որ եթէ իրենց զգացումները այնտեղ արտայայտելէ վախալու պատճառներ չունենային, ուժգին պիտի սեղմէին ապկահարող ձեռքերը ինչան շնորհակալութեան: Ներկայ էին նաեւ քանի մը թուրքեր, ստորին դասակարգէ, որոնք թէեւ կատաղած էին կեանքի մը համար թուրքի մը ծեծուիլը տեսնելով, սակայն չհամարձակեցան ձայն հանել, որովհետեւ ապտակողին հագուստը, շարժումը և խօսքը ինքնագրիկ կուսային թէ թուրք բարձրագոյն դասակարգին կը վերաբերէր:

Այս երիտասարդը ոչ միայն իր գործով ալ և վեհանքն ու համակրելի գէմքով այնքան հետաքրքրութիւն շարժեց որ զինք առելի մօտէն դիտելու և եթէ կարելի ըլլար, իր հետ տեսնուելու փափաքով հետեւեցայ իր քայլերուն:

Երկու վաճառատուն հանդիպել հոգ, ուր քիչ ժամանակ մնաց, մտաւ աննշան սրճարան մը. քանի մը վայրկեան հետք եւս ալ հոն էի. գէմաւ գէմ՝ նստած էինք առանձին սեղաններու առջեւ. ուրիշ յաճախորդ չկայ: Առաջին վայրկեան տեսայ որ մեծ ուշադրութեամբ կը դիտէր զիս. քիչ ետքը քովս գալով ըսաւ,

— Լիֆէնտի, դուք ներկայ էիք երբ սրիկայ մը ապտակեցի կամաւը իմ վրայ: Հիմայ ալ ձեզ հոյ կը տանում. հայու մը դիմագիծը կը կրէք. կը յուսամ որ իր ոտակական կրտսէ հետեւած չէք ինձ. ալ դիպուածով հոս մտաք:

— Կը սխալիք, դիմամբ եկայ ձեր հետեւէն ձեզ մօտէն դիտելու համար: Տկարին և հալածեալին

պաշտպան կանգնելու առաքելութիւնը, զոր ձեռք վրայ տնայ, հիւսն աշխարհի հաղթանակը բան է որ դուք հետաքրքրուիմք և միանգամայն զօրանալու հրաւիրեցիք ձեր վրայ:

— Ըրածս մեծ անխոհեմութիւն մըն էր, և եթէ այն միջոցին ձեր բակալուէի, մեծ սքանչելիք մը պէս պիտի պատժուէի: Չկրցի զայրոյթս զսպել: Հիմա վտանգն անգամ է. Պօլսոյ մէջ զիս ճանչցող չկայ՝ քանի մը մտերիմն էր զիս, որոց մէկը այս պահուն արդէն եղածը իմացած է. ան այն պիտի գործ մը ունի որ եթէ երբէք ստիկանութիւնը զիս փնտռելու չէ, անպատճառ կիմանայ և իսկոյն կիմանայ ինձ:

«Բայց... պիտի ներէք անշուշտ, եթէ իրբեւ անձանքով՝ մէկէնիւմ կատարեալ վատահոլութիւն չընծայեմ ձեր խօսքերուն, այնքան կատարածի մէջ կապրինք...»

Սրճարանէն ներս մտաւ երիտասարդ թուրքիւն մէկ անդամը, զոր երկար տարւիներէ ի վեր կը ճանչնամ. խօսակիցս զայն տեսնելով քիչ մը շփոթեցաւ. իսկ նորեկը ժպտելով մեզ մօտեցաւ համարձակ, անոր ներկայացուց զիս իր վրասահելի մէկ բարեկամը, քանի մը խօսք փոխաց անոր ականջին և մեկնեցաւ ցաւ յայտնելով որ ժամանակ չունէր մեր քով մնալու:

— Շատ ուրախ եմ, ըսաւ ինձ խօսակիցս, որ հիմա գիտեմ թէ պարկեշտ հայու մը հետ կը խօսիմ: Եստեղ կէս ժամ ալ պիտի սպասեմ, զոր մեծ հաճոյքով պիտի անցնեմ, եթէ հաճիք ինձ հետ մնալ:

— Սենային սիրով: Թողտուութիւն կընէ՞ք ինձ հարցնելու թէ ինչու համար այնքան զայրացաք և ապառկեցիք այն մարդը, մինչդեռ պարզ միջամտութեամբ մը, լոկ խօսքով ալ կրնայիք ազատել ինչ՞ ծերունին:

— Սհա ըսեմ ձեզ: Ժամանակէ մը ի վեր ծայրայեղ չայրոյթ և պզգանք կը զգամ մեր խաւժանին դէմ՝ որ հաստատապէս համազուած եմ թէ օսմ: պետութեան անկումը փութացնող դրո՞ժք մը եղաւ քրիստոնեայ ջարդելով, մինչ միւս կողմէ սկսած է անտանելի յաւակնութիւններ ունենալ տիմարաբար կարծելով թէ մեծ գործեր կատարած և նշանաւոր ծառայութիւններ մատուցած է իր ջարդերով. այսպէս համազած են զինք իր զաղանի առաջնորդները, ոտախկանութեան վարձկանները: Եթէ ոտախկանութիւնը շարունակէ այսպէս երես տալ խաւժանին, սա պիտի սկսի նոյն լոկ կառավարութեան հանդէպ ապառնայական գործ մը բռնել թէ՛ այստեղ և թէ՛ դուռնները: Ոչ միայն մարդասիրական, այլ և երկրին շահուց տեսակետով ծայրայեղ զայրոյթի և զրուանքի արժանի կը գտնեմ կատարուած ջարդերը, որոնք թուրք

քիոյ ճակտին վրայ անջնջելի ազդեցութիւն մնան և իր կործանման մէկ գլխաւոր պատճառը պիտի ըլլան. և այդ անիծեալ ջարդերը կատարողները, թէպէտ կոյր գործիքներ, անպաշտ պայրոյթ մը կը նկարագրեն ինձ՝ մանաւանդ երբ անէ պարագայի մէջ զիրենք յիշատակող, ամբարտաւան գործի մը մէջ կը տեսնեմ:

— Արդեօք չափազանց յուստես չէ՞ք օսմ: պետութեան մասին, որ միացեալ Եւրոպայի պաշտպանութեան շնորհիւ կրնայ տակաւին երկար տարիներ իր գոյութիւնը պահպանել:

— Եթէ գիտնայիք թէ դաւառնեալ մէջ պաշտօնէից զեղծումները, զլսաւորապէս դրամական շղթաները՝ հայկական ջարդերէն յետոյ ինչ սոսկալի համեմատութիւններ ստացած են, թէ հարուստ հայրութիւնները հայ գեղերէն, ուր յափշտակելիք բան մը չէ մնացած, փոխադրուած են թուրք գեղերը աւելի անտանելի ձեւերով, եթէ ինձ պէս համազուած ըլլայիք թէ հայերը կատարելա համար արծարծուած մարտնչութեան շղթաներ և արդի պատերազմին անցնելէն ետք՝ թուրք ժողովուրդը տակաւ սթափելով պիտի նշմարէ տնտեսական ահագին տագնապը, որմէ ազատելու ճար մը չպիտի գտնէ, եթէ գիտնայիք որ պատերազմին ծախքերը հազարողը պետական գանձը չէ, այլ ուրիշ աղբւրներ, որոնք ծածուկ կը պահուին, դուք ալ ինձ չափ յուստես պիտի ըլլայիք: Իսկ ինչ որ դուք միացեալ Եւրոպայի պաշտպանութիւն կանոնաւէք, ատկէ աւելի վտանգաւոր թակարթ մը չէր կըրնար լարուիլ թուրքիոյ գոյութեան դէմ. այդ էր որ յիմարացուց մեր վարչապետները որոնք դործեցին ու դործել տաին ինչ որ երկիրը պիտի մկեր կորուստի անգունգը:

Ինչ ընթացքով շատ չանցնիր իրերը այն վիճակին պիտի հասնին որ Եւրոպայի համար քիչաւ ուտելու չափ գերին պիտի ըլլայ թուրքիոյ բաժնէ: Գուցէ տէրութիւնները չհամաձայնին և իրենց միջեւ պատերազմ ծագի. երկու պարագային մէջ ալ հաշիւը նոյնն է մեզ համար, մեր կորուստը անխառն փութալով: Հայերը ծանր հարուածներ կրեցիք, յայտ պաշտպանին համար յոյսեր ունիք, այս մասին մեզմէ աւելի բողբոլուր էր. կրնաք ինքնօրինութիւն մը, որ մը անկախութիւն իսկ ձեռք ձգել ամենէն գէշ պարագային մէջ, Ըսեմ կազմեմ, եթէ նոյն իսկ եւրոպական ազգի մը հպատակ դառնաք, ձեր ազգային գոյութիւնը պահպանելու կարող ուժեր ու միջոցներ ունիք, իսկ մեք... սոսկային ժամանակը հասաւ, պարտաւ մեկնիլ, ցոխութիւն:

...

ԼՐԱՔԱՂ

Յայտնի է թէ Ռուսիոյ ծանօթ բարեգործ Պ. Ժամհարեան իր ծախքով հրատարակած էր հանգուցեալ խաչատուր Արաբկանի երկերուն հաւաքածոն՝ անոր խեղճ վիճակի մէջ մնացած թուրքերուն օգնութիւն մը ըլլալու համար: Տրփ-ղիսէ կը գրեն թէ այս նոր ապագորութիւն մեծ ընդունակութեան արժանացած է հին, և մի քանի օրուան մէջ միայն մէկ զրափառ 700 օրինակ ծախած է:

— Այս օրերս ի Տիֆլիս մեռած Պ. Յովհ. Հախվերդեան ուրիշ հաղորուպ կտակեր է Լազարեան արեւելեան լեզուաց ճեմարանին, որպէս զի տոկոսովը Տիֆլիսի աղքատ հայ սան մը պահուի ճեմարանին մէջ, և ապա Մոսկուայի Համալսարանը գրուի:

— Եղբարք Մերդոյեանց և Ընկ. Նալթային առեւտրական տան փորձութեան նախագահ Պ. Մանսեան Տիֆլիսի ոստիկանապետին յանձնեց է 500 օսմ: ոսկի, զոր ընկերութեան անդամաց ընդհ. ժողովը նուիրած է, 450 ոսկին հայ գաղթականաց համար և մնացեալը Տիֆլիսի աղքատներուն գիշերային ապաստարանին համար: 450 ոսկին յանձնուեց է կառավարչապետի գերանին, ուր կը հաւաքուին այս գաղթականաց համար նուիրուած գրամները:

— Հին Նախիջևանցի Պ. Աղբ. Պարզեանց իր գրած հուշերուն մէկ հարուստ ժողովածոն նուիրել է Եւթիմոսի նորակառոյց թանգարանին, և Ս. Հայրապետը կոնգակով մը իր օրհնութիւնը զրկել է այս ուսումնասէր աղջկային:

Ի Խ Թ Ի Լ Ա Թ

ԹԻԻՐԱԲԻԱՆԸՆ ԹԵՂԵՏԻՏԻ

Կազէր Նախիջևանցի Սթանպոլ տան արաբը մայրամաս կէօրէ, մուսալէհէ իշխն թէքլիֆ իթմիշ օլաղը շարթըր իւզէրինէ Սուլթան իսրար իթմէքտէ իմիշ: Մէքքիւր կազէթա Սուլթանըն պու իսրարը էհալինին թէսուպընտան նաշի օլաղընը կէօսթէրմէք իսթէյօր իսէ տէ, էհալի թէշվիկ իտէն .տէ երինէ Երլուղ մէմարլարը օլաղընտան, էհալինին թէաւ սուպը պէհանէսի իլէ քէնտիլէրին միւթէասուպըղլարընը էօրթմէկէ չաղըշմագտա վէ տիկէր թաւաֆտան տէվլէթլէրի հէյէճանա պըրագմագ իշխն էհալի իսրար լանտըղընտա երինէ գըրկընլարա սէպէպիլէթ վէրիլը՝ տէմէքտէ տիլլէր:

Սուլթանըն զաննը իւզըն թիլլէրի թէսալիտտան չըղարմագ մագսէտի իլէ հիշ պիլ տէվլէթ

քէնտիլինէ զարշը իրանը հարպ իթմէյէճէք իմիշ:

Միւթարէքէնին միւստէթի իսթմալնա տէկին մուսալէհէ ահաւնալի իմզալանմըլ օլմաղ իտէ՝ էտհէմ բաշա Աթինա իւզէրինէ երկրլէճէք իմիշ:

Սէլանիքտէն օլընան թէլէկրաֆլար տալի մուհարէպէ իշխն եէնի հաղըրըղլար կէօրիւլմէքտէ վէ եէնի տաքէրլէր կէօնտէրլմէքտէ օլաղընը պիլտիլմիշ տիլլէր:

ԵՌԻՆԱՆԻՍԹԱՆԸՆ ՄՈՒԳԱՎԵՄԵԹԻ

Վիեննատան օլընան խապէրլէրէ նաղարէն՝ վիւքէրա րէյիսի Մ. Բալի՝ տիւլլէի մուսալլամա էլլիլէրինէ տէմիշ տիլլէր քի՝ Եունանիսթան քէնտի լիաղաթընա միւսալպ պիլ մուսալէհէ եաղընըղ գապուլ իտէպիլլի վէ բոււ մէսքեանը օլան կիլիտտէն տէ ապա ֆէրաղալ իթմէյէճէք տիլլէր: Աքսի հալինտէ հիւքիւլմէթ ուււււ էհալի թօրլալուպ, մուհարէպէյէ էօրիւլ տէրլէճէսինէ տէվամ իտէճէք տիլլէր:

Կ Ի Ր Ի Տ

Գանեստան Մայիս 20 տէ չէքէլէն պիլ թէլէկրաֆ Եունան տաքէրլէրին կիլիտտէն չըղմասը իլէ տտանըն հալը թէպալլ օլմալաճագ տէմիշ տիլլէր:

Ասըլարա 70,000 թիւֆէնք վէ ֆիշէնք, պարուլ վէ սայիլ լէվաղիմալը հարպիլէ մէվճուտ օլուպ, տաղարա չէքիլմիշլէր:

Եունան զապիլթլէրի տաքէրլէրէ տէն իսթիֆա իտէրէք առատաղալմըլար վէ կիլիտալ տաղարըն գօմանտարըղընը տէրիւհտէ իթմիշլէր տիլլէր:

Բարալար վէ բահիպլէր տալի պիլ էլլէրինտէ խաշ տիլլէր էլլէրի իլէ տէ գըլըճ իսթիմալ իթմէքտէ օլուպ, էհալի ճէսարէթլէն տիլլէքտէ տիլլէր:

Գ Ր Ա Լ Ե Օ Ր Կ Ի

Եունան օրուսընըն մաղլուպ օլմասը շալէթա կէօրէ, վէլիսհա Գօսթանիլինին ճէսարէթսիլլիլի իլէ Գրալ ֆաթիլիտաղըն պաղը հարէքիւլթ մուգիլլէրինէ համ օլընմագտա օլաղընտան, վիւքէրա րէյիսի Մ. Բալի Գրալըն պաղը էֆքեարընա զարշը կէլմէքտէ վէ էհալի վիւքէրա իլէ պէրապէր Գրալ վէ խանէտանընա գարշը զըտալիլթտէ պուլընմագտա վէ պու սէպէպտէն Գրալ ֆաթիլիտաղ թալթը թէհիլլէքտէ օլաղընտան անըն մուհաֆաղաղ մագսէտի իլէ պիլ Աստըրի վէ պիլ Ֆրանսիլ զըրհըսը Սէլանիքտէն Ֆալէրէ կիլթմիշլէր տիլլէր:

Աթինատաղի էլլիլլէր՝ զրալա զարշը օլան զըտալիլթ սէպէպիլ իլէ, հիւքիւլմէթ մուրաճաթլէ մուհասիլ թէտալիլլէր էլլէ սըլնմասընը իգթիլլաղընը իսթար

Ի թմբիչէր վէ շէհրին աս սյիշինի մուհաֆազա իշխան ժանտարմալար, բօլիսէր վէ սայիր ինքըպաթ մէ մուրլարը արթմարմըշլար իսէտէ, կիւն պէ կիւն էհալիտէ տախի ին թիւաֆ արթմազտա օլտըղընտան, Կիւալ ֆաթիլիստընըն Աթինտա գալմասը թէհլիքէտէն խալի օլ մայաճաղը սէպէպէ, էվրուտյո աղիմէթ իթմէք իշխան սէրայտա հաղըրըզար կէօրիւնմէքտէ իմիշ, վէլիւհտ տախի օրտուկիւհաճընտան չըգաղընտա Աթինտա ուղլա մազաղըն տօղլու էվրուտյո կի տէճէք տիր:

ՐՈՒՍ ՎԵ ԵՌՈՒՆԱՆ

Րուս կապէթալարը Երուսան մէ սէլէսինին Երուսանըլարա ֆայտէլի սուրէթտէ հալլ օլընմասընա մէյլ կէօթմէքմէքտէ տիրէր: Նօվօե վրեմիա նամ նիմ րէսի կապէթա տէմիշ տիր «պու մէսէլէ տահա չօգ սու գալարըրը»: միւլէքքէրէլէր բէք ուղուն սիւրէճէք տիր, ֆազաթ նէթիճէսի Չարըն ար գուլարընա միւլէթաղք սուրէթտէ սլաճազ աղը, վէ Չար Երուսանիս թանըն մէնաֆիսինին մուհաֆազա սընը քէնտի էլինէ ալմէշ աղը»: Տիկէր թարաֆտան Նօվօդի տախի տէմէքտէ տիրքի, տէվէթէր թէսալիանըն թիւրքիայա գալմասընա վէ Երուսան էհալինին թէքրար թիւրք հիւքիւմէթի իտա րէսի թահթընա կիրմէսինէ աալա րաղը օլմայաճաղար տըր:

« Իսլահաթ իճրա օլընանա տէ կին թիւրքիա մէտէնիյէթսիղ հիւքիւմէթ ատտ օլընաճաղընտան, Ճաքոնիայա վէրիլէն միւսատէլէր գատար տախի թիւրքէրէ միւսատէ վէրիլէմէյէճէք տիր»:

ՍԸՐՊԻԱ ՎԵ ՊՈՒԼԻԱՐԻԱ

Պու իքի Պալգան հիւքիւմէթէրին իւշ ալ էվլէլ ըսմարաղըրը Րուս թօրլարըն վէ թիւֆէքէրին թիւրք-Երուսան միւսալէհէ սի էնիսաընտա Պէլկրատա վէ Սօֆիայա եէթիլէճէքէրի տըզգա թա շայան օլտըղընը Սէքօլօ կա զէթանըն մուկպիրի պա թէլէկըաֆ Սօֆիատան պիլտիրմիշ տիր: Սօն թէլէկրաֆլարա կէօրէ, թիւրքիա Սուրէտտան 30 թա պուր ասքէր Սերպիա վէ Պուկուրիա սինօրլարընա եօլլամազտա իմիշ:

Պուկարիանըն Ֆրանսայա պիր հարպ սէֆինէսի վէ 100 միլիոն ֆիլէնք սըբարիշ վէրմիշ օլտըղը Լա Բարրի եաղմըշ իտի:

ՄԱԿԵՆՈՒՆԱ

Սոֆիատան Բոլիքիլէ Գորէս քոնտէնէէ հաղըլտըղընա կէօրէ Սոֆիատա վէ Ֆիլիպէտէ պուլու նան Մակեդոնիա քօմիգէլէրի հալը հաղըրը նաղարը տիգգաթա ալա րազ իշլէրինին գաթիլէն թաթիլ

օլունմասընը թահթը գարարա ալմըշլար: Մէղքիւր քօմիգէլէր Պապը Ալի թարաֆընտան իճրա օլունաճաղ իսլահաթին սէմէրէ սինէ պէքէմէք էֆքիարընտա պուլունը յօրլար:

Տիկէր թարաֆտան մէվաուզ մէնալարատան ալտըղըմըզ հալա տիսաթա պինտէն էտիրնէ Պուկար գօմէթէթի հարէքիւթը վա թանրէրվէրանէսինէ քէմալը կէրմի օլէ տէվաթ իթմէքտէ օլտըղընտան, էտիրնէ վիլայէթի տախի էինտէ՝ Կըրգ Գիլիսէ սանճաղընտա Պուկար չէթէլէր մէճպուրիյէթ թահթընտա պիր գալթիւրք քէօյլէրի եաղմըշլար վէ պաղը եէրլէրտէ ասքէր վէ պաղը պօզուգլարտան թաադիպ օլունմազտա իմիշլէր: Կիւնպէկիւն տնէլէրն ատէտի արթմազտա օլտալ, պու կիւն էտիրնէ վիլայէթիտէ 700տէն զիյատէ գօմիթէլէր սիւլահարընը էլլէրինտէ կէվմէքտէ տիրէր:

Գէլա պու հաֆթա էտիրնէտէն վիրուտ իտէն պիր մէքթուպըն պէյանընա նաղարէն, չէհրի մէղքիւրտէ եահաւտի խախամաղընտըն իւրյանէթի ու զամմաղընը իլէ հիւքիւմէթ Պուկար վէ Րուս քիլիսէլէրինի պատըպ, սիւս վէ ճէպհանէ արամըշ իսէ տէ, պիր չէլ էլէ կէչիլէմէմիշ տիր: ֆազաթ պու սէպէպէրտէն բէք չօղլարը տէրտէսթ իթմէքտէ վէ էնվաթի թաղիգաթ իճրա էյլէմէքտէ իմիշ:

ՄԻԻԹԵՆԵՎՎԻԵ

Էյլիլէրին նօթասընա վէրտիկի ճէվաղընտա, Պապը Ալի միւսալէհէ շարթլարընա տայիր հիշ պիր չէլ սէօյլէմէմիշ: Միւթարէքէ մուսմէլթիւնըն իճրասընտան սօն: րա էյլիլէր իլէ մուսապէրէյէ կիւրիլէճէկինի պիլտիրիպ, միւսալէհէնին Ֆարսալատա ազտ օլընմասընը արղու իթտիլինի պէյան իթմիշ տիր:

Վօլտան ալընան մէքթուպլար թիւրքէրին եէնի էքիլէրի պիլէ խարապ իթտիլէրինի վէ էկէր տիշարը չըգմաղար իսէ եիրմի կիւնէ գատար թէսալիատա գըլթըզ զուհուր իտէճէկինի սէօյլէյօրլար: Բէլիոնըն քէօյլէրի գօն սօլօյարըն թէվասուլթը սայէսին տէ թաթիլպտէն զուրթուլմուշլար:

Սթամպուլտան մայիս 17 թա րիլիլէ հաղըլտըղընա կէօրէ Երուսան թօրլարընտա թիւրք օրտըսընըն զապթ իթտիկի գըսըմտա իճրա օլունան խապասէթին միւլէթէմսիլէրի թիւրք պաղըպօզուրլարը օլմայալ, Երուսան օրտուսընըն կէրի չէքիլտիլինտէ մահ պուսհանէլէրտէն սէրպէսթ պրա:

գըլան ճանիլէր օլտըղընը րէսմէն թաստիք օլունմըշ իմիշ:

Երուսանիսթանըն թիւրքիայա էօտէմէսի լաղըմ կէլէն թաղմի նաթը հարպիլէթ Րուսիանըն թիւրքիա իւլէրինտէ օյան մաթլուպընա մահսուպ իտիլէճէկինէ տայիր չըգան հալատիսին րէսմի մէնալարտան թէքպա օլընտըղը Սթամպուլտան պիլտիրիլմիշ տիր:

ՊՈՒ ԿԻՒՆՔԻ ԹԵԼԵԿՐԱՖԱՐ

(Սթամա Պալգանիք)

Լօնտրա, մայիս 19

Կիրիտտէ Գանտիա ճիւլարընտա իսլամ պաղըպօզուրլար իսլիսթիյանլար թարաֆընտան սէպէպիյէթ վէրիլմէքսիլին պիր գալքէօյլէր իւլէրինէ հիւճիւմ իտէրէք 15 իսլիսթիյան էօլտիւրմիշլէր վէ էնվաթի վահշիլիլէր իճրա իթմիշլէր տիր:

Գաննա, 19 մայիս

Թիւրքիւր Գանտիատան չըգուպ տըլարըն իւլէրինէ հիւճիւմ իթտիլէր վէ անլէրտէն պիր թաղըմ հալանաթ սիւրտիլէր:

Գէօն, 19 մայիս

Գէօնիլէ Չայքունկա վէրիլէն պիր թէլէկրաֆա նաղարէն Ֆրանսա ճիւլհուրիլէթ րիսի Մ. Ֆէլիքս Ֆօռ տէնիլք եօլը իլէ Բէթրսպուրկա կիտուպ յուլիս 18/30 տա օրտա պուլընաճաղընա տայիր շայիալար կէվմէքտէ իմիշ:

Լանտոն, 19 մայիս

Սթամպուլտան վէրիլէն հալատիսէ նաղարէն Պապը Ալի մայիս 17 տէ էյլիլէրէ վէրմիշ օլտըղը իքիլնէ ճէվապ իւլէրինէ էլուն իս նաթ իթմէքտէ տիր վէ միւսալէհէնին զն ալթը կիւն միւստէթի իքմալ օլունա տէյին էկէր միւթալէքէ ահանամէսի իմպալանաղ իսէ մուհարէպէնին ենիտէն տէվաթ իտէճէկինի պիլտիրմիշ տիր:

Սթամպուլ, 18 Մայիս

Պամնըլ տօնանմասընըն ինթիլզամըզ հալինտէն տօլալը րամու մէն խօշնուտիլէթսիլիք հիւքմ իթմէքտէ տիր: հաթթա պահրիլէ գապիլթէրին պիր նիւմայիլ իճրա իտէճէքէրի անլաշըլմըշ իսէ տէ Սթամպուլ պահրիլէ գապիլթանըն էֆքիարընը թէսքին իթմէք իշխան գօմանտանլարա թէլէկրաֆլար քէչիտէ իտէրէք, պահրիլէ նաղըրը օսմանը տօնանմասընըն ահվալը հադիգիսինի քէնտիսինէ պիլտիրմէմիշ օլտըղընը պէյանլէ մուհարէպէ խիթամընտա տէրհալ սէֆիլէրին ինթիլզամըլ պիր հալէ գօլուաճաղընը վէ օրտուսըն իպլաղ իլլէտիկի չէհաթթա միւթալպըզ պահրիլէ ասքէրլէրին տէ իճրա իպլիֆի իտէճէքէրինէ իւ

միւտվար պուլունաղընը պիլտիրմիշ տիր:

Գօմանտանլար իսէ Սթամպուլ մէղքիւր թէլէկրաֆլարը գապիլթլէրէ իպլաղ իտէրէք սնիլրէ ել նիտէն եէմին իթտիլմիշլէր վէ իլէրուտէ հարպ սէֆիլէրին թանգիւմ ու թէճտիտինէ տայիր պիր ինկիլիլ շիլքէթի իլէ մուսապէրաթտա պուլունտուգլարընը պիլտիրէրէք, պէշ սէնէ գարֆընտա պէշ միլիոն լիւրանա մուգապիլ մէղքիւր ինկիլիլ շիլքէթի օսմանըլ թէրսանէսինտէ էվլէլի վարօլլարը թամիր իտուպ ալթը առէտ տէ եէնի վարօլլար ինչա իտէճէկինի վէ պու վարօլլարըն իւլի 10 պինէր թօնօլըք վէ իւլի 6 պինէր թօնօլըք օլաճաղարընը վէ պու իլլէրտէ թիւրք ամէլէլէր գալլանըլաճաղընը վէ ինչաթ թա տայիր ինկիլթէրատան կէլէճէք ալաթ վէ մաքիսալարա կէօմըրիւ ալընմամասը շարթը իլէ գապուլ իտէճէկինի պիլտիրմիշ տիր: Էֆքիարը ումուսիլէ իսէ շիմաթի պահրիլէ նաղըրը մէմուրիլէթտէ պուլունտըզճա պու ինչաթըն պաղա չըգմանաճաղը զանընտա պուլունըյօր: մէրգուլ նաղըրըն մէմուրիլէթտէն թարտ օլընմասը իլէ էֆքիարը ումուսիլէնին թէսքիլի միւքին օլապիլէճէք տիր:

ԶԱՄԻՐԷ ԲԻՍՏԱՍԸ

Վառնա 21 Մայիս

Պուլտալ վալօն, 57-59, 50 լիպր: հէքթօլ 9,65-10,25 ֆրանք Սրապու, 57-64 լիպրա, հէքթօլթը 9,80-11 ֆրանք

Արքա

44-46 լիպրա, հէքթօլթը 4,60-4,80

Մըսըր պուլտալը

հէքթօլթը 4,80 ֆրանք: Նօրօլէն 20,60 ֆռ: հիւսալը իլէ կիւնտէ 15-20 վալօն վէ 30-35 արապա պուլտալ, 10-12 արապա սրբա: վէ 5-6 արապա մըսըր պուլտալը ինմէքտէ տիր:

Գնումն եւ վաճառումն հին ու նամմէն տեսակ նամակաղըրոշմեքու (բուլ) գիմն Ապտիւլաճան մզկիթի դէմ ծիւղաճառ Ա. Ջարհանէլեանի խա նութը: 4-5

Ա. Զ. Գ

Աղքատախնամ Ընկերութիւն կը ծանուցանէ թէ Պ. Օննիկ Եաղմանեան, կօշկակար Օթէլ Բրիմօսքի կից, խոստանայ ընկերութեան տալ երկու զահեկան իւրաքանչիւր զոյգ կօշիկ վրայ:

Լաւաղոյն ապրանք եւ ածան գին: Եւ հարաւրինք արգոյ աղգալինները նապաստիլ ընկերութեան, յիւսալ կօշկակարէն գնելով իրենց կօշիկները, որոնք պէտք է կրեն Ընկերութեան կնիքը: 4-5

Վարչութիւն